

PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 47/23

Luksemburgā, 2023. gada 16. martā

Tiesas spriedums lietā C-174/21 | Komisija/Bulgārija (Divkārša pienākumu neizpilde – Piesārņojums ar PM₁₀)

Komisijas pirmā prasība par divkāršu pienākumu neizpildi gaisa piesārņojuma jomā ir nepieņemama

Bulgārijai 2018. gada beigās adresētajā brīdinājuma vēstulē Komisija nav ne apgalvojusi, ne pietiekami skaidri pierādījusi, ka Tiesas 2017. gada spriedums, ar kuru konstatēta pirmā pienākumu neizpilde, šajā starplaikā joprojām nav izpildīts

Gaisa kvalitātes direktīvā ¹ noteiktām gaisu piesārņojošām vielām ir paredzēti robežlielumi un ir noteikta prasība dalībvalstīm to pārsniegšanas gadījumā izstrādāt gaisa kvalitātes uzlabošanas plānus, lai pārsnieguma laiks būtu pēc iespējas īsāks.

2017. gada 5. aprīlī pasludinātajā spriedumā Komisija/Bulgārija ² Tiesa nosprieda, ka Bulgārija nav izpildījusi iepriekš minētos pienākumus ³.

Pēc sprieduma Komisija/Bulgārija pasludināšanas Komisija saskaņā ar LESD 260. panta 1. un 2. punktā paredzēto procedūru 2018. gada 9. novembrī nosūtīja Bulgārijai brīdinājuma vēstuli ⁴. Šajā vēstulē Komisija konstatēja, ka Bulgārija joprojām nav veikusi nepieciešamos pasākumus, lai pārtrauktu pienākumu neizpildi, ko Tiesa konstatējusi 2017. gada spriedumā. Tālab Komisija aicināja šo dalībvalsti iesniegt savus apsvērumus vēstulē noteiktajā termiņā (turpmāk tekstā – “atsauces datums”), proti, līdz 2019. gada 9. februārim, un informēt to par iespējamo starplaikā panākto progresu.

Tā kā Komisija nebija apmierināta ar Bulgārijas atbildēm, tā, pamatodamās uz LESD 260. panta 2. punktu, vērsās Tiesā ar prasību sakarā ar pienākumu neizpildi (turpmāk tekstā – “prasība par divkāršu pienākumu neizpildi”) un lūdza konstatēt, ka šī dalībvalsts nav izpildījusi šo spriedumu, un piespriet tai samaksāt naudas sodu un kavējuma naudu par katru dienu līdz Tiesas sprieduma pilnīgai izpildei.

Tiesas vērtējums

Savā spriedumā Tiesa norāda, ka brīdinājuma vēstules nosūtīšana pirmstiesas procedūrā, pamatojoties uz LESD 260. panta 2. punktu, nozīmē, ka Komisija var pamatoti apgalvot, ka nav izpildīts pienākums veikt pasākumus, kas sevī ietver Tiesas sprieduma izpildi – pretējā gadījumā netiktu ievērotas tiesiskās drošības prasības. Ņemot vērā, ka

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (OV 2008, L 152, 1. lpp.)

² 2017. gada 5. aprīļa spriedums Komisija/Bulgārija, [C-488/15](#).

³ Konkrētāk, pienākumi, kas izriet no Direktīvas 2008/50 13. panta 1. punkta un 23. panta 1. punkta otrās daļas, kā arī no šīs direktīvas XI pielikuma.

⁴ Saskaņā ar LESD 260. panta 1. un 2. punktu dalībvalstij, attiecībā uz kuru Tiesa ir atzinusi, ka tā nav izpildījusi kādu līgumos paredzētu pienākumu, ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi Tiesas sprieduma izpildei, un Komisija var vērsties Tiesā, ja Komisija – devusi attiecīgajai dalībvalstij iespēju iesniegt savus apsvērumus – uzskata, ka šādi pasākumi nav veikti.

prasības par divkāršu pienākumu neizpildi mērķis ir pienākumu neizpildījušo dalībvalsti mudināt izpildīt spriedumu, kura neizpilde ir konstatēta, **Tiesa uzsver, ka Komisijai ir ne tikai pienākums visā pirmstiesas procedūrā un pirms brīdinājuma vēstules nosūtīšanas pārbaudīt, vai tostarp ir vai nav izpildīts attiecīgais spriedums, bet šajā brīdinājuma vēstulē arī skaidri apgalvot un pirmšķietami konstatēt, ka spriedums atsaucēs datumā joprojām nav ticis izpildīts.** Proti, dalībvalstij nevar pamatoti pārmest, ka tā nav izpildījusi pasākumus, kas sevī ietver Tiesas sprieduma izpildi, ja no brīdinājuma vēstules skaidri neizriet, ka pienākums izpildīt šo spriedumu kopš tā pasludināšanas atsaucēs datumā joprojām pastāv.

Šajā lietā Tiesa norāda, ka 2018. gada 9. novembra brīdinājuma vēstulē **Komisija nav nedz ar prasīto skaidrību apgalvojusi, nedz pirmšķietami konstatējusi, ka 2017. gada 5. aprīļa spriedumam Komisija/Bulgārija atsaucēs datumā, proti, 2019. gada 9. februārī, jau bija jābūt izpildītam.**

Proti, šajā vēstulē Komisija norāda, ka šajā spriedumā konstatētā pienākumu neizpilde līdz 2014. gadam attiecībā uz minētajā vēstulē norādītajām zonām un aglomerācijām turpinājās arī 2015. un 2016. gadā. Tomēr tā nesniedz ne tuvākus paskaidrojumus, kālab jāveic minētā sprieduma izpildei vajadzīgie pasākumi, ne faktu analīzi, kurā būtu norādīts, ka šajos divos gados konstatētā situācija bez jebkādiem uzlabojumiem joprojām ir pastāvējusi laikposmā no sprieduma pasludināšanas, t.i, no 2017. gada 5. aprīļa, līdz atsaucēs datumam, kas ir 2019. gada 9. februāris.

Taču Tiesas ieskatā ne tas, ka šī pienākumu neizpilde ir turpinājusies starp tā laikposma beigām, uz kuru attiecas Tiesas spriedums, proti, 2014. gadu, un vēlāku laikposmu pirms sprieduma pasludināšanas, proti, 2015. un 2016. gadu, ne minēto pienākumu neizpildes sistemātiskums un ilgums, ko Tiesa ir norādījusi šajā spriedumā, automātiski nenozīmē, ka minētā sprieduma pasludināšanas dienā un atsaucēs datumā tam jau bija jābūt izpildītam un tādējādi Bulgārijas Republikai varēja pārmest, ka tā nav veikusi visus pasākumus tā izpildei.

Līdz ar to, brīdinājuma vēstulē atturēdamās ar prasīto skaidrību apgalvot un pirmšķietami pierādīt obligātu priekšnosacījumu, ka 2017. gada 5. aprīļa spriedumam Komisija/Bulgārija atsaucēs datumā attiecībā uz šajā vēstulē minētajām zonām un aglomerācijām jau bija jābūt izpildītam, Komisija nav pamatoti apgalvojusi, ka Bulgārijas Republika nav izpildījusi pasākumus, kas sevī ietver šī sprieduma izpildi. **Tiesa no tā secina, ka Komisijas prasība par divkāršu pienākumu neizpildi nav pieņemama.**

PIEZĪME. Pret dalībvalsti, kas nav izpildījusi no Savienības tiesībām izrietošos pienākumus, Komisija vai jebkura cita dalībvalsts var celt prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi. Ja Tiesa konstatē valsts pienākumu neizpildi, attiecīgajai dalībvalstij spriedums ir jāizpilda pēc iespējas drīzāk. Ja Komisija uzskata, ka dalībvalsts nepilda spriedumu, Komisija var celt jaunu prasību, lūdzot piemērot naudas sodus. Tomēr, ja Komisijai netiek paziņoti direktīvas transponēšanas pasākumi, Tiesa saskaņā ar Komisijas ieteikumu var piemērot sodus jau pirmajā spriedumā.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

Pilns sprieduma [teksts](#) tiek publicēts CURIA tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona preseī: Marta Ošleja ☎(+352) 4303 6005.

Sprieduma pasludināšanas attēli ir pieejami [Europe by Satellite](#) ☎(+32) 2 2964106.

Palieciēt ar mums!

